

Som eksempler på tilfælde, hvor en advokat af de nævnte grunde ikke bør forestå en sådan undersøgelse, kan nævnes tilfælde, hvor en advokat personligt eller som advokat for en part er – eller har været – involveret i den pågældende sag, eller hvor advokaten i øvrigt har klientrelationer til de personer, som undersøgelsen omfatter.«

Spm. nr. S 739

Til erhvervsministeren (11/12 95) af:

Frank Aaen (EL):

»Vil ministeren udlevere journalnumre J.dato. 19940531, dokumentdato 19940407, J.dato. 19940531, dokumentdato 19940406, J.dato. 19920723, 19920703 og J.dato. 19930120, dokumentdato 19930118 udtaget fra ministerens jounallister?«

Svar (20/12 95)

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Den 8. november 1995 blev Erhvervsministeriet ligeledes anmodet om at tilsende de fire ovennævnte dokumenter til Berlingske Tidende.

Erhvervsministeriet måtte med beklagelse meddele, at samtlige dokumenter var omfattet af den tavshedspligt, som følger af bank- og sparekasselovens § 50 b, stk. 1, idet dokumenterne var tilsendt erhvervsministeren i henhold til lovens § 50 b, stk. 2, nr. 9.

Ifølge tavshedsbestemmelsen er de ansatte i Finanstilsynet under strafansvar forpligtede til at hemmeligholde, hvad de gennem deres virksomhed bliver vidende om. Der kan dog videregives oplysninger til vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn, men denne er så underlagt samme tavshedspligt i henhold til bank- og sparekasselovens § 50 b, stk. 4.

Jeg kan oplyse, at tre af dokumenterne er referater af møder, som blev afholdt i 1992 mellem Finanstilsynet, Hafniakoncernens direktion samt dennes revision, samt at ét dokument er et notat om udviklingen i Hafniakoncernen i 1992. Finanstilsynet har tilsendt mig dokumenterne som led i mit overordnede tilsyn med pengeinstitutter, og jeg er derfor ifølge loven omfattet af samme tavshedspligt som de ansatte i Finanstilsynet.

Ifølge bank- og sparekasselovens § 50 b, stk. 2, nr. 10, er tavshedspligten ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til Folketingets stående udvalg vedrørende et pengeinstituts generelle økonomiske forhold som led i den parlamentariske kontrol med forvaltningen, for så vidt angår pengeinstitutter under betalingsstandsning eller konkurs, når staten yder garanti eller stiller midler til rådighed for afvikling af instituttet.

Da ingen af betingelserne i bestemmelsen er opfyldt, kan jeg desværre ikke efterkomme anmodningen om at udlevere de pågældende dokumenter.

For god orden skyld skal jeg bemærke, at adgangen til at få oplysninger efter bank- og sparekasselovens § 50 b, stk. 2, nr. 10, kun gælder dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter bestemmelsens ikrafttræden den 16. september 1995.

Bortfaldne spørgsmål

Formanden:

Spørgsmål nr. S 800, der er stillet til indenrigsministeren af hr. Søren Søndergaard, er taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålet, der hermed er bortfaldet, lød således:

Spm. nr. S 800

Til indenrigsministeren (15/12 95) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Hvad kan ministeren oplyse om den danske regerings holdning til det forbehold, som oprindeligt var fremsat sammen med Sverige, om tredje-mands-forfølgelse, den fælles holdning til en harmoniseret anvendelse af begrebet flygtning i FN's flygtningekonvention, samt hvorfor dette spørgsmål ikke var omtalt i redegørelsen fra mødet?«

Begrundelse

Af redegørelsen (den 6. december 1995) fremgår det, at der på mødet i Rådet for retlige og indre anliggende den 23. november 1995 blev opnået enighed om den fremlagte tekst om en harmoniseret anvendelse af definitionen af udtrykket i artikel 1 i FN's flygtningekonvention. Men det